

OPC UA server pro systém REXYGEN

Referenční manuál

REX Controls s.r.o.

Verze 3.0.1

Plzeň

1.3.2024

Obsah

1	OPC UA a systém REXYGEN	3
1.1	Úvod	3
1.2	Funkce serveru	4
1.3	Nastavení a spuštění serveru	4
2	Adresní prostor	6
2.1	Bloky	7
2.2	Proměnné	7
2.3	Události a verzování	8
3	Konfigurace	9
3.1	Target	9
3.2	Application	11
3.3	Security	13
3.4	User Token Policy	14
3.5	Endpoint	15
3.6	Discovery	16
3.7	Options	17
4	Autentifikace a autorizace	20
4.1	INI soubor s přihlašovacími	21
5	RexOpcUaConfig	22
5.1	Certifikáty	23
5.2	Autentizace	25
5.3	Využití příkladů	27
6	Návod ke spuštění	29
6.1	Příklady	30
6.2	Služba OPC UA	31
6.3	OPC UA Klienti	32
6.3.1	UaExpert	34
6.3.2	myScada	43

Kapitola 1

OPC UA a systém REXYGEN

OPC UA je otevřený komunikační protokol určený pro průmyslovou automatizaci. Na rozdíl od klasického OPC je multiplatformní, může fungovat i jako webová služba a podporuje kromě přístupu k datům a událostí i další funkce jako volání metod, diagnostiku, různé stupně zabezpečení či autorizaci. OPC UA získává od svého vytvoření na oblibě a čím dál více firem ho používá ve svých výrobcích jako jedno z komunikačních rozhraní.

OPC UA není vhodné pro vytváření spojení mezi řídicími jednotkami v reálném čase, ale je použitelné pro téměř reálný čas. Jeho hlavní použití je však v propojení různých aplikací, ve vytváření “Internet of Things” a průmyslové revoluci 4.0.

1.1 Úvod

OPC UA server pro REXYGEN je samostatná aplikace, která komunikuje s exekutivou REXYGENu pomocí diagnostického protokolu. Není nutné, aby byl server na stejné výpočetní jednotce jako REXYGEN, ale je vhodné co nejvíce zkracovat jejich vzájemnou dobu odezvy. Je výhodnější, aby byl server z pohledu síťového připojení co nejbližší běžící instanci REXYGENu, než aby byl blízko ostatním OPC UA klientům. Server implementuje připojení pouze pomocí `opc.tcp`, což je běžná praxe u serverů, které shromažďují data z řídicích jednotek běžících v reálném čase. Propojení serveru a ostatních zúčastněných aplikací je zobrazeno na obrázku [1.1](#).

Server je možné využívat v podobě dema, které běží maximálně jednu hodinu. Pro odemknutí serveru je třeba získat licenci a tu klasicky nainstalovat na cílové zařízení například v programu REXYGEN Draw nebo vložit jako hodnotu parametru `REX_LICENSE_KEY` v konfiguračním souboru (viz kapitolu [3.2](#)).

Obrázek 1.1: OPC UA server jako mezičlánek OPC UA klientů a REXYGENu

1.2 Funkce serveru

Běžící OPC UA server je připojen k exekutivě REXYGENu a ve svém adresním prostoru zobrazuje všechny její bloky i s proměnnými. Struktura Adresního prostoru je podobná struktuře tasků v diagnostice programu REXYGEN Studio. Po připojení k REXYGENu server vytvoří celou stromovou strukturu bloků a jejich parametrů a následně již pouze synchronizuje hodnoty jednotlivých parametrů. Ty jsou navíc synchronizovány pouze pokud je klient čte nebo do nich zapisuje. Tímto způsobem je možné se připojit i k několika exekutivám naráz.

Pokud je server odpojen, pokouší se opakovaně navázat spojení s exekutivou. Pokud se spojení ztratí a obnova se delší dobu nedaří, server znemožní klientům zápis do uzlů spojených s exekutivou a při jejich čtení poskytne poslední platnou hodnotu. Tento stav trvá až do opětovného připojení. Pokud dojde v REXYGENu k výměně exekutivy, server smaže a znovu nahraje strukturu bloků a vytvoří událost o změně Adresního prostoru.

1.3 Nastavení a spuštění serveru

Server je možné nastavit pomocí INI konfiguračního souboru, jehož umístění lze specifikovat pomocí parametru `-c`.

```
RexOpcUa [-c <configFile>]
```

V OS Windows je možné nastavit umístění standardního konfiguračního souboru pomocí příkazu s parametrem `-i` a cestou k novému konfiguračnímu souboru.

```
RexOpcUa -i <configFile>
```

V Linuxu je cesta ke standardnímu konfiguračnímu souboru pevně daná:

```
/rex/OpcUa/RexOpcUa.ini
```

Konfigurace je podrobně popsána v kapitole [3](#). Server lze spustit i jako službu (viz kapitolu [6.2](#)). Návod na rychlé spuštění je popsán v kapitole [6](#).

Kapitola 2

Adresní prostor

Adresní prostor serveru obsahuje všechna data dostupná klientům. Některé uzly a jejich vazby jsou povinné pro všechny OPC UA servery, některé byly vytvořeny speciálně pro tento server. Adresní prostor obsahuje metody pro manipulaci se serverem a složky 'Exec', které obsahují stromovou strukturu úkolů REXYGENu i se subsystémy a bloky, a to včetně úkolů připojených k ovladačům. Vše kromě obsahu složek 'Exec' je vytvořeno při startu serveru. Obsah složky 'Exec' je vytvořen při novém připojení k REXYGENu nebo při přehrání exekutivy. Adresní prostor serveru připojeného k jedné exekutivě je zobrazen na obrázku [2.1](#) pomocí OPC UA klienta UaExpert (viz kapitola [6.3.1](#)).

Obrázek 2.1: Adresní prostor zobrazený klientem UaExpert

Server používá několik vlastních jmenných prostorů (Namespace). První Namespace odpovídá URI aplikace (viz tabulka 3.3) a používá se pro chod serveru samotného. Namespace *urn:Rex:TypeDeclaration* se používá pro definici typů, kterými se popisují bloky a proměnné exekutivy. Namespace *urn:Rex:Server* obsahuje uzly, které slouží k obsluze serveru, například metody pro správu serveru. Namespace exekutivy je unikátní pro každou nahranou exekutivu nebo instanci REXYGENu a je popsán v kapitole 3.2. Namespace exekutivy obsahuje všechny uzly úkolů, bloků a parametrů dané exekutivy.

2.1 Bloky

Struktura bloků ve složce 'Exec' odpovídá struktuře bloků v exekutivě REXYGENu. Všechny bloky používají Namespace exekutivy (viz kapitola 3.2), jejich BrowseName a DisplayName odpovídá názvu v REXYGENu (u BrowseName je jako předpona uveden typ uzlu) a v popisu je uložen typ uzlu. Bloky obsahují proměnné, které jsou shodné s těmi v REXYGENu.

Základními typy uzlů jsou klasický blok (BlockType), subsystém (SubsystemType) a úkol (TaskType). Ve stromové struktuře je úkol vždy kořenový blok a je umístěn ve složce 'Exec'.

2.2 Proměnné

Při vytváření stromové struktury jsou vytvořeny proměnné všech bloků spolu se svým datovým typem a povoleným rozmezím hodnot, které je uloženo v uzlech Min a Max. Jejich hodnoty jsou jediná data, která se synchronizují s exekutivou REXYGENu. Při zápisu a čtení se hodnoty synchronizují ihned. Je-li však hodnota čteného parametru v serveru dostatečně nová, server ji vrátí bez synchronizace. Pokud je parametr monitorován, synchronizuje se hodnota opakovaně, a to s nastaveným intervalem SYNC_INTERVAL (viz kapitola 3.1). Proces synchronizace je zobrazen na obrázku 2.2.

Obrázek 2.2: Při zápisu do serveru [1] se hodnota uloží a propíše do exekutivy [2]. Při čtení [3] server zkontroluje stáří hodnoty. Pokud klient požaduje novější hodnotu, pak si ji server vyžádá od exekutivy [4] a uloží [5]. Na závěr je hodnota poslána klientu [6].

Proměnné bloků (RexDataItemType) rozšiřují klasické OPC UA proměnné pro reprezentaci hodnot zařízení (DataItemType), jejichž součástí jsou vlastnosti Definition a ValuePrecision. Datový typ hodnoty proměnné odpovídá datovému typu proměnné

v REXYGENu. `BrowseName` a `DisplayName` proměnné odpovídají názvu proměnné v REXYGENu, u `BrowseName` je jako předpona uveden typ uzlu.

Proměnné se dělí na skalární vstupy, výstupy, parametry a stavy a na pole stavů a parametrů. Jednotlivé typy proměnných jsou rozeznatelné pouze pomocí atributu `Description` a vlastnosti `Definition`. Pole a skaláry lze také rozlišit pomocí atributu `ValueRank`. Pole mohou být reprezentovány jako vektor nebo matice. Pro interní použití se pole dělí na krátká, která jsou synchronizována jednorázově, a dlouhá, která musí být synchronizována po částech.

2.3 Události a verzování

Aby mohlo probíhat načítání bloků exekutivy, musí být složka `'Exec'` verzovaná. Při každé změně struktury se nastaví její verze na aktuální a vyvolá se událost `'GeneralModelChangeEvent'` ve které jsou uvedeny všechny odebrané a přidané uzly.

Kapitola 3

Konfigurace

Konfigurační INI soubor může obsahovat pouze ASCII znaky, doporučuje se používat kódování UTF-8 a záleží na velikosti písmen. Na konci a začátku řádků a kolem znaménka “=” nesmí být žádné přidané mezery. Komentáře začínají středníkem. Sekce jsou označeny názvem v hranatých závorkách a podsekce se tvoří dvojtečkou v názvu [*SEKCE:PODSEKCE*]. Parametry bez nastavené hodnoty nejsou brány v potaz.

V konfiguraci mohou být pouze ty sekce, které mají stejný název (velkými písmeny) jako některé z následujících podkapitol. Pokud je sekce v INI souboru dvakrát, data se jednoduše doplní. Sekce **User Token Policy (UTP)**, **Endpoint** a **Target** mohou mít podsekce, pro každou podsekcí bude vytvořen jeden **Endpoint** či připojení k exekutivě.

V následujících kapitolách jsou popsány jednotlivé nastavitelné parametry. Parametry s přednastavenou původní hodnotou jsou vždy volitelné. Většina hodnot parametrů je ve formě textu. Číslo značí, že hodnota parametru musí být přirozené číslo. Y/N znamená, že parametr je přepínač, kde hodnota Y, YES, ON znamená povolení a N, NO, OFF vypnutí. Pole je značeno hranatými závorkami a jednotlivé hodnoty jsou odděleny čárkou [1,2,text]. Prázdné pole se chová, jako by hodnota nebyla vyplněna. Soubor značí systémovou cestu k souboru a složka cestu ke složce. Cesta je buď zadána absolutně, nebo relativně k umístění konfiguračního souboru.

3.1 Target

Tato sekce obsahuje parametry, které se týkají spojení serveru s REXYGENem. Podrobnosti jsou vypsány v tabulce 3.1. Pro každou sekci TARGET bude vytvořena jedna složka ‘Exec’ s názvem, který je určen názvem podsekce (TARGET:Exec1).

Tabulka 3.1: Nastavení spojení s REXYGENem

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
ADDRESS	IP adresa	–	IP adresa (DNS) běžící exekutivy REXYGEN _u , ke které se má server připojit.
PORT	Číslo	–	(Volitelné) Port diagnostického protokolu běžící exekutivy REXYGEN _u , ke které se má server připojit.
SYNC_INTERVAL	Číslo	500	Interval v ms, v kterém má server synchronizovat monitorované položky s REXYGENem. Je vhodné mít tuto hodnotu nižší než minimální interval pro monitorování uzlů.
TCP_IDLE_INTERVAL	Číslo	30000	Interval v ms pro obnovu spojení s REXYGENem, aby se neuzavřelo. Toto číslo by mělo být dostatečně menší než 1 minuta.
USERNAME	Text	–	(Volitelné) Uživatelské jméno pro připojení k REXYGEN _u .
PASSWORD	Text	–	(Volitelné) Heslo pro připojení k REXYGEN _u .
USE_SSL	Y/N	N	Připojit se za použití SSL.
CERTIFICATE_PATH	Soubor	–	Povinný pouze se zapnutým parametrem USE_SSL. Cesta k certifikátu REXYGEN _u .
COMMUNICATION_DIAGNOSTICS	Y/N	N	Spustit diagnostiku komunikace s REXYGENem. Objekt CommunicationDiagnostics bude vytvořen ve složce 'Exec'.
COMMUNICATION_DIAGNOSTICS_WINDOW_WIDTH	Číslo	10	Délka intervalu [s] pro výpočet plovoucího průměru využitý v diagnostice.
WHITE_LIST	[Text] (pole)	–	Části exekutivy, které mají být zrcadleny. Každý záznam odpovídá textové identifikátoru NodeID, který má být zobrazen.
BLACK_LIST	[Text] (pole)	–	Části exekutivy, které mají být ignorovány. Každý záznam odpovídá textové identifikátoru NodeID, který má být ignorován.

Tabulka 3.2: Nastavení spojení s REXYGENem

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
IGNORE_INPUTS	Y/N	N	Ignorovat vstupy bloků.
IGNORE_OUTPUTS	Y/N	N	Ignorovat výstupy bloků.
IGNORE_PARAMETERS	Y/N	N	Ignorovat parametry bloků.
IGNORE_STATES	Y/N	N	Ignorovat stavy bloků.
IGNORE_PARAMETER_ARRAYS	Y/N	N	Ignorovat pole parametrů bloků.
IGNORE_STATE_ARRAYS	Y/N	N	Ignorovat pole stavů bloků.
IGNORE_LARGE_ARRAYS	Y/N	N	Ignorovat velká pole bloků.
MAX_ARRAY_SIZE	Číslo	65536	Maximální povolená velikost polí [B].
SMALL_ARRAY_SIZE	Číslo	1024	Maximální velikost malých polí [B].
LARGE_ARRAY_READ_BLOCK_SIZE	Číslo	1024	Velikost bloku pro postupné čtení [B].
LARGE_ARRAY_WRITE_BLOCK_SIZE	Číslo	1024	Velikost bloku pro postupný zápis [B].

Při využití WHITE_LIST a BLACK_LIST platí dané pravidlo i pro dceřiné uzly (bloky, proměnné). Přitom se vždy uplatňuje pravidlo, které je bližší danému prvku, u kterého se rozhoduje o zobrazení. Pokud je některý blok (nebo proměnná) explicitně zrcadlen, pak se pro organizační potřeby vytváří i jeho předci (blok, subsystém, task).

3.2 Application

Tato sekce obsahuje hlavní údaje o serveru, viz tabulka 3.3. Zde se nastavuje i Namespace serveru a Namespace exekutivy. Namespace serveru je určeno parametrem APPLICATION_URI. Namespace exekutivy odpovídá následujícímu tvaru:

urn:Rex:Exec:<COMPANY_URI_NAME>:<PROJECT_URI_NAME>:<INSTANCE_URI_NAME>:<TARGET_NAME>

Parametry COMPANY_URI_NAME, PROJECT_URI_NAME a INSTANCE_URI_

NAME volte tak, aby jejich kombinace byla unikátní pro každou běžící instanci REXYGENu, aby tak nedocházelo k chybám při použití více OPC UA serverů. Podle specifikace OPC UA by více serverů připojených k jedné instanci REXYGENu mělo mít stejné názvy, servery připojené k různým instancím REXYGENu musí mít různé názvy. Parametr TARGET_NAME odpovídá názvu podseky TARGET (viz 3.1).

Pokud má server běžet na stroji, který nemá nainstalovanou licenci REXYGENu, lze zapsat licenci REXYGENu do parametru REX_LICENCE_KEY. Pokud tato licence chybí nebo v ní není povolen OPC UA server, server po hodině přestane fungovat (na systému Windows se objeví varovná hláška). Pokud server při startu nezjistí aktivní licenci, vypíše ‘Site code’ stroje, na kterém běží. Každý stroj má svůj vlastní a pro tento ‘Site code’ je tedy poté třeba koupit licenci, aby na daném stroji mohl server běžet v plné verzi.

Tabulka 3.3: Nastavení aplikace

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
APPLICATION_CERTIFICATE_PATH	Soubor	–	Certifikát serveru ve formě DER.
APPLICATION_PRIVATE_KEY_PATH	Soubor	–	Soukromý klíč certifikátu serveru ve formě PEM.
APPLICATION_PRIVATE_KEY_PASSWORD	Text	–	(Volitelné) Heslo ke klíči certifikátu serveru.
APPLICATION_URI	URI serveru	–	Tato položka by měla být shodná s URI v certifikátu serveru a zároveň bude použita jako Namespace serveru.
REX_LICENCE_KEY	Licence REXYGENu	–	(Volitelné) Licence REXYGENu. Pouze, pokud na stejném stroji neběží licencovaný REXYGEN. Pokud není licence dodána, server běží v demo modu (1 hodinu).
COMPANY_URI_NAME	Text	–	Tento text bude částí Namespace exekutivy.
PROJECT_URI_NAME	Text	–	Tento text bude částí Namespace exekutivy.
INSTANCE_URI_NAME	Text	–	Tento text bude částí Namespace exekutivy.

3.3 Security

Sekce security obsahuje nastavení validace a umístění klientských certifikátů. Pokud všechny Endpointy mají nastavené zabezpečení komunikace pouze na None a není použito přihlášení pomocí certifikátu, je celá tato sekce volitelná. Server využívá OpenSSL, proxy certifikáty jsou zakázány.

Pro vytvoření certifikátů a adresářů pro klientské certifikáty lze využít aplikaci RexOp-cUaConfig, která je popsána v kapitole 5.1.

Tabulka 3.4: Zabezpečení

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis								
CERTIFICATE_TRUST_LIST_PATH	Složka	–	Důvěryhodné certifikáty - certifikáty, které jsou zde uloženy, a certifikáty, které jsou jimi podepsané, jsou povoleny.								
CERTIFICATE_REJECTED_LIST_PATH	Složka	–	(Volitelné) Odmítnuté certifikáty - zde se shromažďují všechny certifikáty, které byly serverem odmítnuty. Pokud není zadáno, odmítnuté certifikáty se nebudou ukládat.								
CERTIFICATE_REVOCATION_LIST_PATH	Složka	–	(Volitelné) Odvolané (zneplatněné) certifikáty, které byly vyřazeny.								
CERTIFICATE_ISSUER_LIST_PATH	Složka	–	(Volitelné) Certifikační autority - certifikáty potřebné k ověření certifikačního řetězce, které ale nejsou automaticky důvěryhodné.								
CERTIFICATE_REVOCATION_CHECK_OPTION	N/L/S/A	N	Kontrola zneplatnění certifikátů. <table border="1"> <tr> <td>N</td> <td>Žádná kontrola</td> </tr> <tr> <td>L</td> <td>Pouze listy</td> </tr> <tr> <td>S</td> <td>Bez sebou-podepsaných</td> </tr> <tr> <td>A</td> <td>Všechny</td> </tr> </table>	N	Žádná kontrola	L	Pouze listy	S	Bez sebou-podepsaných	A	Všechny
N	Žádná kontrola										
L	Pouze listy										
S	Bez sebou-podepsaných										
A	Všechny										
CHECK_SELF_SIGNATURE	Y/N	N	Kontrola podpisu sebou-podepsaných certifikátů.								
CHECK_CERTIFICATE_URL	Y/N	N	Kontrola URL certifikátu vůči URI aplikace.								

3.4 User Token Policy

Sekce User Token Policy (UTP) definuje možnostmi autorizace a autentizace klientů při připojení k Endpointu, parametry jsou popsány v tabulce 3.5. Úprava přihlašovacích údajů a rolí jsou popsány v kapitole 4 a 5.2.

Klient při vytváření připojení zadává způsob ověření identity (UserTokenPolicy). Při anonymním přihlášení nejsou po klientovi požadovány žádné další informace. Při použití přihlašovacích údajů (credentials) musí klient poskytnout uživatelské jméno a heslo, které se poté validují na serveru. Při použití certifikátu musí klient poskytnout certifikát, u kterého server ověří důvěryhodnost. Validaci certifikátů pro účely autentizace lze nastavit stejným způsobem jako v kapitole 3.3.

V této sekci jsou definovány jednotlivé přihlašovací politiky. Název sekce je zároveň názvem politiky. Pokud má Endpoint podporovat některou z politik, musí její název zmínit ve svém seznamu USER_TOKEN_POLICY.

Při použití politiky s přihlašovacími údaji musí být definován INI soubor, který obsahuje jméno, zakódované heslo a roli uživatele. Server poté zjistí, zda klient poskytl správnou kombinaci jména a hesla a pokud ano, povolí mu připojení a přiřadí mu korespondující roli. Heslo je kódováno pomocí různých mechanismů. Aby mohl uživatel mechanismus ovlivnit a jeho heslo nemohl rozluštit někdo jiný, lze nastavit parametr OPTIONAL_ENCODING_SALT. Server přečte pouze ta hesla, která byla zakódována s tímto parametrem, při výměně je tedy nutné přegenerovat soubor s přihlašovacími údaji.

Tabulka 3.5: User Token Policy (UTP)

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
USER_TOKEN_POLICY_TYPE	Anonymous, Certificate, Username	–	Typ přihlašovací politiky.
AUTH_ROLE	Supervisor, Operator, Observer, AuthorizedUser, Anonymous	–	(Anonymous, Certificate) Přiřazené uživatelské oprávnění.
CREDENTIALS_INI_PATH	Soubor	–	(Username) Soubor, kde jsou zapsáni uživatelé s heslem a rolí.
OPTIONAL_ENCODING_SALT	Text	q1we58	(Username) Hodnota, pomocí které bude zakódováno heslo v souboru s uživateli. Tato hodnota nemusí být příliš velká, 5 - 20 ASCII znaků stačí.
CERTIFICATE_TRUST_LIST_PATH	Složka	–	(Certificate) Složka s důvěryhodnými certifikáty.
...	...	–	(Certificate) Lze nastavit i další parametry kontroly certifikátů. Možnosti jsou stejné jako v tabulce 3.4

3.5 Endpoint

Sekce Endpoint obsahuje nastavení OPC UA Endpointů, ke kterým bude možné se připojit. V této sekci lze vytvářet podsekce, kde každá podsekce vytvoří nový Endpoint a musí tedy obsahovat všechny povinné parametry. Všechny parametry jsou popsány v tabulce 3.6.

Pokud je potřeba využít Endpoint pro služby Discovery, doporučujeme v URL Endpointu nepoužívat localhost, ale veřejnou IP adresu. V opačném případě bude možná (v závislosti na implementaci klienta a discovery serveru) klient volat adresu na svém vlastním localhostu, nikoliv na serveru. URL adresa by měla mít následující tvar:

opc.tcp://<IP adresa | DNS>:<port>/<konečná část URL>

Tabulka 3.6: Nastavení Endpointu

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
URL	URL Endpointu	–	URL Endpointu pro připojení pomocí protokolu opc.tcp.
SECURITY_POLICY	[Zabezpečení] (pole)	–	Povolené zabezpečení komunikace - detaily v tabulce 3.7.
USER_TOKEN_POLICY (UTP)	[Přihlašovací politiky] (pole)	–	Povolené metody autentizace (UTP). UTP se definují pomocí tabulky 3.5.
OPEN_WHEN_ALL_BROWSED	Y/N	N	Otevře Endpoint až po načtení všech targetů a zavře ho při každé změně. Mód pro špatně implementované OPC UA klienty ignorující zprávy o změně adresního prostoru.

Tabulka 3.7: Zabezpečení komunikace a míra bezpečnosti (červená nejnižší (zastaralá), oranžová střední, zelená vysoká, modrá nejvyšší)

Zabezpečení	Podpis	Šifrování	Algoritmus
None	Ne	Ne	–
Sign_Basic128Rsa15	Ano	Ne	Basic128Rsa15
SignEncrypt_Basic128Rsa15	Ano	Ano	Basic128Rsa15
Sign_Basic256	Ano	Ne	Basic256
SignEncrypt_Basic256	Ano	Ano	Basic256
Sign_Basic256Sha256	Ano	Ne	Basic256Sha256
SignEncrypt_Basic256Sha256	Ano	Ano	Basic256Sha256
Sign_Aes128Sha256RsaOaep	Ano	Ne	Aes128Sha256RsaOaep
SignEncrypt_Aes128Sha256RsaOaep	Ano	Ano	Aes128Sha256RsaOaep
Sign_Aes256Sha256RsaPss	Ano	Ne	Aes256Sha256RsaPss
SignEncrypt_Aes256Sha256RsaPss	Ano	Ano	Aes256Sha256RsaPss

3.6 Discovery

Tato sekce se zabývá registrací k průzkumnému (Discovery) serveru. Celá tato sekce je nepovinná. Parametr ENDPOINT_URL může obsahovat více průzkumných bodů, které budou zaregistrovány, není to však doporučováno, jedna adresa by měla stačit. Klient při dotazu na tento Endpoint zjistí adresy všech Endpointů na serveru. Parametr END-

POINT_URL by měl být shodný s parametrem URL některého z Endpointů, nicméně tato shoda není kontrolována.

Aby byla registrace úspěšná, je nutné použít správnou URL průzkumného serveru, správné zabezpečení a cestu k jeho certifikátu v parametru SERVER_CERTIFICATE_PATH. Průzkumný server naopak musí důvěřovat aplikačnímu certifikátu serveru. Nastavení registrace je popsáno v tabulce 3.8.

Tabulka 3.8: Nastavení registrace k průzkumnému serveru

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
ENDPOINT_URL	[URL Endpointu] (pole)	–	(Volitelné) URL registrovaného Endpointu. Měla by být shodná s URL některého z Endpointů.
SERVER_CERTIFICATE_PATH	Soubor	–	Cesta k certifikátu průzkumného serveru.
SERVER_URL	URL	–	URL průzkumného serveru, u něž se bude server registrovat. URL musí začínat <i>opc.tcp://</i> .
SECURITY_POLICY	Zabezpečení	–	Použité zabezpečení při komunikaci s průzkumným serverem - detaily v tabulce 3.7. Lze použít právě jedno zabezpečení, které průzkumný server podporuje.
REFRESH_TIME	Číslo	30000	Interval obnovy registrace v ms.

3.7 Options

V kategorii Options se nacházejí zbylé parametry, kterými lze ovlivňovat běh a bezpečnost serveru. Tyto parametry nastavujte pouze se znalostí specifikace OPC UA. Všechny parametry v této sekci jsou nepovinné, viz tabulka 3.9 a 3.10.

Tabulka 3.9: Obecné nastavení

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
MIN_SAMPLING_INTERVAL	Číslo	600	Minimální interval pro vzorkování uzlů.
MAX_SAMPLING_INTERVAL	Číslo	10000	Maximální interval pro vzorkování uzlů.
MIN_PUBLISHING_INTERVAL	Číslo	500	Minimální interval pro publikování.
MAX_PUBLISHING_INTERVAL	Číslo	600000	Maximální interval pro publikování.
MIN_SESSION_TIMEOUT	Číslo	1000	Minimální životnost spojení v ms.
MAX_SESSION_TIMEOUT	Číslo	600000	Maximální životnost spojení v ms.
MAX_PIPED_PUBLISH_REQUEST	Číslo	5	Maximální počet uskladněných požadavků k publikování. Server na další požadavky vrací chybový kód <i>TooManyPublishRequests</i> .
MAX_NODES_TO_ANALYZE_PER_QUERY_REQUEST	Číslo	100	Maximální počet analyzovaných uzlů dotazovacími službami.
MAX_DATA_CHANGE_MONITORING_QUEUE_SIZE	Číslo	1000	Maximální velikost fronty pro položky monitorované na změnu dat.
MAX_EVENT_MONITORING_QUEUE_SIZE	Číslo	1000	Maximální velikost fronty pro položky monitorované na události.
MAX_DATA_SETS_TO_RETURN	Číslo	0	Maximální počet datových kolekcí v odpovědi na dotazovací služby.
ENABLE_AUDIT_EVENTS	Y/N	N	Server vytváří události při vytvoření relace, aktivování relace, volání služby pro zrušení a pokud je vytvořena relace, ale nesouhlasí URL v certifikátu.

Tabulka 3.10: Obecné nastavení

Pole	Typ	Výchozí hodnota	Popis
ENABLE_ DIAGNOSTICS	Y/N	N	Server vytváří standardní diagnostická data.
ALLOW_SWITCH_ DIAGNOSTICS	Y/N	N	Povolit zapnutí/vypnutí standardní diagnostiky serveru.
MIN_ DIAGNOSTICS_ UPDATE_ INTERVAL	Číslo	100	Minimální interval pro upravení diagnostiky.
MAX_ DIAGNOSTICS_ UPDATE_ INTERVAL	Číslo	86400000	Maximální interval pro upravení diagnostiky.
MAX_SESSIONS	Číslo	0	Maximální počet relací na server, 0 pro neomezeně mnoho.
MAX_SESSIONS_ PER_ENDPOINT	Číslo	0	Maximální počet relací na Endpoint serveru, 0 pro neomezeně mnoho.
MAX_ SUBSCRIPTIONS	Číslo	0	Maximální počet odběrů na server, 0 pro neomezeně mnoho.
MAX_ SUBSCRIPTIONS_ PER_SESSION	Číslo	0	Maximální počet odběrů na jednu relaci, 0 pro neomezeně mnoho.
MAX_ SUBSCRIPTION_ LIFETIME	Číslo	120000	Maximální životnost odběru v ms.
MAX_ MONITORED_ ITEMS	Číslo	0	Maximální počet monitorovaných položek na server, 0 pro neomezeně mnoho.
MAX_ MONITORED_ ITEMS_PER_ SUBSCRIPTION	Číslo	0	Maximální počet monitorovaných položek na odběr, 0 pro neomezeně mnoho.

Kapitola 4

Autentifikace a autorizace

V OPC UA serveru pro REXYGEN se využívá pět rolí s následujícími oprávněními: AuthorizedUser může procházet Adresní prostor. Observer může zároveň číst data z proměnných bloků REXYGENu. Operátor má stejná práva jako Observer, má ale navíc povoleno zapisovat do proměnných bloků REXYGENu a tím ovlivňovat běžící exekutivu. Supervisor má práva operátora, a navíc může pracovat s diagnostikou připojení a spouštět metody. V tabulce 4.1 jsou uživatelská práva zobrazena graficky.

Tabulka 4.1: Uživatelská práva

Práva	Supervisor	Operator	Observer	AuthorizedUser	Anonymous
Procházení	X	X	X	X	
Čtení hodnot	X	X	X		
Zápis hodnot	X	X			
Čtení práv	X				
Diagnostika komunikace	X				
Volání metod	X				

Server určuje roli uživatele na základě přihlašovací politiky, kterou klient použije při navázání spojení. Pokud klient použije některou z anonymních politik nebo politik s certifikátem, server mu automaticky přiřadí roli, která je na politiku navázaná. Druhou možností je přihlášení pomocí jména a hesla, kde server nastaví uživateli roli, kterou má přiřazenou. Klient může využít pouze ty přihlašovací politiky, které podporuje daný Endpoint, k němuž se snaží připojit. Zabezpečení serveru lze tedy zajistit správným nastavením přihlašovacích politik jednotlivých Endpointů, viz kapitola 3.5.

Pokud server využívá přihlášení pomocí přihlašovacích údajů, musí mu být nastavena cesta k INI souboru, který tyto přihlašovací údaje obsahuje. Údaje se načtou ze souboru při startu serveru. Pro manipulaci se souborem lze využít grafické rozhraní RexOpcUa-Config.

Oba programy využívají konfigurační soubor serveru, z něhož získají údaje o cestě k souboru s přihlašovacími údaji a přídatným kódování `OPTIONAL_ENCODING_`

SALT. Pokud je hodnota přídatného kódování změněna, je nutné všem uživatelům znovu nastavit hesla nebo celý soubor vygenerovat znovu.

4.1 INI soubor s přihlašovacími

INI soubor s přihlašovacími údaji obsahuje informace o uživateli, jejich heslech a rolích. Tento soubor obsahuje pět sekcí odpovídajících jednotlivým rolím OPC UA serveru: SUPERVISOR, OPERATOR, OBSERVER, AUTHORIZED_USER, ANONYMOUS. Tyto sekce obsahují páry uživatelů se zakódovanými hesly. Hesla jsou zakódována pomocí SHA1 řetězce: <password><username><OPTIONAL_ENCODING_SALT>. Příklad INI souboru s přihlašovacími údaji je zobrazen níže.

```
[SUPERVISOR]
```

```
supervisor=718DA2408623AD7786E2E79AA700E8A8FBC49221
```

```
[OPERATOR]
```

```
operator=844BD4CBFF1FEF80251306E0E359243CC267DB2B
```

Kapitola 5

RexOpcUaConfig

RexOpcUaConfig je grafické rozhraní určené pro nastavení OPC UA serveru pro REXY-GEN. Umožňuje úpravu INI souboru, vytvoření certifikátů, správu uživatelů a použití některého z příkladů.

Na záložce ‘Configuration’ (obrázek 5.1) je zobrazen obsah přednastaveného konfiguračního INI souboru. Tento soubor lze pomocí vestavěného editoru upravovat, ukládat a znovu načítat. Při každém uložení nebo načtení souboru zpracuje program aktuální konfiguraci. Pokud narazí na závažný problém, zapíše nalezenou chybu do záložky ‘Errors’. Tento dialog nekontroluje všechny nastavitelné parametry. Kontroluje pouze ty, které potřebuje ke své funkci.

Obrázek 5.1: RexOpcUaConfig s vestavěným INI editorem

5.1 Certifikáty

Na záložce ‘Certificates’ (obrázek 5.2) je možné spravovat certifikát aplikace a klientské certifikáty. Všechny cesty se čtou z konfiguračního INI souboru. Pokud soubor neexistuje, obarví se text na červeně.

Klientské certifikáty jsou uloženy v různých složkách. RexOpcUaConfig umožňuje vytvořit, otevřít a smazat tyto složky. Pro povolení klientského certifikátu zkopírujte certifikát do složky ‘Trust list’. Certifikáty klientů, kteří se pokusili připojit a byli odmítnuti kvůli certifikátu, jsou uloženy ve složce ‘Rejected’.

Obrázek 5.2: Správa certifikátů

Při vytváření aplikačního certifikátu se otevře samostatný dialog ‘Generate certificate’. Pole ‘Password’ a ‘Application URI’ jsou předvyplněna hodnotami parametrů `APPLICATION_PRIVATE_KEY_PASSWORD` a `APPLICATION_URI` z konfiguračního INI souboru.

Pole ve skupině ‘Subject’ je možné zvolit podle vlastního uvážení. Pole ve skupině ‘Restriction’ umožňují omezení použití certifikátu na určitou IP adresu nebo doménu. Hodnota pole ‘Application URI’ musí souhlasit s hodnotou parametru `APPLICATION_URI` v konfiguračním INI souboru. Parametry ve skupině ‘Certificate Settings’ ovlivňují dobu trvanlivosti certifikátu a sílu soukromého klíče.

Umístění generovaného certifikátu a klíče je určeno v konfiguračním INI souboru a je vidět na záložce ‘Certificates’ (obrázek 5.2). Soubor klíče (.key, .pem) je uložen ve formátu PEM. Formát certifikátu je odvozen z koncovky jeho souboru. Pro soubor s koncovkou .pem je certifikát uložen ve formátu PEM pro jiné koncovky souboru (.der, .cer, .crt, .cert) je vygenerován certifikát ve formátu DER.

Obrázek 5.3: Dialog pro vytváření aplikačního certifikátu

5.2 Autentizace

Na záložce ‘Authorization’ (obrázek 5.4) lze nastavit uživatelské přihlašovací údaje. Tato stránka se objeví pouze, pokud je v konfiguračním INI souboru nastaven parametr `CREDENTIALS_INI_PATH`. Veškeré údaje o uživateli jsou poté ukládány do INI souboru na této cestě.

Pro bezpečné použití tohoto způsobu autentizace je doporučeno smazat soubor s přihlašovacími údaji, nastavit parametr `OPTIONAL_ENCODING_SALT` na vlastní hodnotu (viz tabulka 3.5) a poté celý soubor vytvořit znovu.

Uživatele lze spravovat pomocí jednoduchého grafického rozhraní. Uživatele lze přidávat (obrázek 5.5), upravovat (obrázek 5.6) a mazat. Klient se pak přihlásí se svým jménem a heslem (program UaExpert na obrázku 6.9).

Obrázek 5.4: Správa uživatelů

Obrázek 5.5: Dialog pro vytvoření nového uživatele

Obrázek 5.6: Dialog pro úpravu uživatele

5.3 Využití příkladů

Program RexOpcUaConfig umožňuje pro snadnější použití využít některý příklad konfigurace (kapitola 6.1) a použít ho jako základ vlastní konfigurace (obrázky 5.7, 5.8 a 5.9). Obsah konfiguračního INI souboru se přepíše obsahem vybraného příkladu.

Soubory s přihlašovacími údaji (RexOpcUa_users.ini) se nekopírují. Pro správnou funkci serveru je nutné nastavit správně parametr `OPTIONAL_ENCODING_SALT` a vygenerovat nový soubor s přihlašovacími údaji. Pokud byl starý soubor vygenerován už s novým parametrem `OPTIONAL_ENCODING_SALT`, lze použít ten.

Obrázek 5.7: Příkaz na načtení příkladu

Obrázek 5.8: Seznam příkladů

Obrázek 5.9: Vybraná konfigurace

Kapitola 6

Návod ke spuštění

Základem pro spuštění serveru je správně nastavený konfigurační INI soubor a aplikační certifikát a soukromý klíč. Veškeré další důležité činnosti jsou navázány na nastavení konfigurace, správu klientských certifikátů a zajištění správné činnosti REXYGENu, ke kterému je server připojen. Ostatní záležitosti už musí vyřídit klient.

Pro jednoduchý start serveru jsou zde uvedeny jednotlivé kroky potřebné pro přípravu serveru ke spuštění, poté lze server jednoduše spustit a pokud je vše nastaveno v pořádku, server bude po spuštění fungovat.

1. **Instalace REXYGENu** spolu s OPC UA serverem (pokud není nainstalován)
2. **Změna konfiguračního souboru** - výběr z možností
  - (a) Zkopírování připraveného souboru ze složky příkladů pro REXYGEN (viz kapitolu 6.1)
  - (b) Změna současného konfiguračního souboru
3. **Tvorba certifikátu** (pokud neexistuje) - výběr z možností
  - (a) Pomocí `RexOpcUaConfig` (viz kapitolu 5.1)
  - (b) Pomocí `OpenSSL`
  - (c) Pomocí skriptu `/etc/rexcore/rexopcua.d/10-cert.sh`
    - `-i <IP_ADDRESS>` – Externí IP adresa OPC UA serveru
    - `-d <DNS>` – Externí DNS OPC UA serveru
    - `-f` – Explicitní přegenování certifikátu
    - `-k` – Explicitní přegenerování soukromého klíče
4. Změna přihlašovacích údajů uživatelů (pokud je vyžadováno)
5. **Nastavení klientských certifikátů** (pokud Endpointy podporují zabezpečenou komunikaci nebo přihlášení pomocí certifikátů)
  - (a) Vytvoření složek pro klientské certifikáty (`RexOpcUaConfig`, viz 5.1)

- (b) **Zkopírování** souborů **certifikátů klientů**, kteří se chtějí přihlašovat pomocí zabezpečeného kanálu, **do složky trust** (CERTIFICATE_TRUST_LIST_PATH)
6. Nastavit službu **Discovery** (pokud je to vyžadováno)
- (a) Nalézt informace o Discovery serveru
  - (b) Zkopírovat certifikát serveru do trust složky Discovery serveru
  - (c) Zkopírovat certifikát Discovery serveru do složky pro certifikáty serveru (doporučené)
  - (d) Nastavit sekci DISCOVERY v konfiguračním souboru serveru pro REXYGEN
    - i. SERVER_URL - URL Endpointu Discovery serveru
    - ii. SECURITY_POLICY - Způsob zabezpečení připojení k Discovery serveru (ten ho musí podporovat)
    - iii. SERVER_CERTIFICATE_PATH - Cesta k certifikátu Discovery serveru (doporučeně ve složce pro certifikáty serveru)
    - iv. ENDPOINT_URL - Seznam Endpointů (stačí jeden), které bude mít Discovery server v databázi (jeden z Endpointů serveru)

6.1 Příklady

Pro jednodušší nastavení konfiguračních souborů byly vytvořeny předpřipravené příklady, které lze použít jako základ pro nové nastavení.

- **Minimal** - Minimální konfigurace pro nezabezpečený Endpoint a REXYGEN na localhostu
- **Secured_communication** - Konfigurace s Endpointem, který podporuje zabezpečenou komunikaci
- **Username_Authentication** - Konfigurace s Endpointem, který podporuje přihlášení pomocí přihlašovacích údajů
- **Certificate_Authentication** - Konfigurace s Endpointem, který podporuje přihlášení pomocí certifikátů
- **Multi_Authentication** - Konfigurace s Endpointem, který podporuje přihlášení pomocí více politik najednou
- **Endpoints** - Konfigurace se dvěma Endpointy
- **Discovery** - Konfigurace s připojením informací o serveru na Discovery server
- **Licence** - Konfigurace s explicitně zadaným licenčním klíčem
- **Full** - Konfigurace se všemi možnými parametry

Pro první použití je doporučeno použít některý z těchto příkladů a nastavit parametry ADDRESS, COMPANY_URI_NAME, PROJECT_URI_NAME a INSTANCE_URI_NAME. Případně APPLICATION_PRIVATE_KEY_PASSWORD a OPTIONAL_ENCODING_SALT. Další parametry je možné měnit postupně a získávat tím informace o možnostech serveru.

6.2 Služba OPC UA

OPC UA server pro systém REXYGEN je možno (a doporučeno) spouštět jako systémovou službu.

V OS Windows je možné tuto službu spravovat pomocí monitorovací aplikace (viz 6.1, 6.2 a 6.3). Pomocí této aplikace je možné spouštět, zastavovat službu, nastavit její automatické spouštění a otevřít dialog RexOpcUaConfig pro nastavení serveru (kapitola 5).

Obrázek 6.1: Monitorovací služba REXYGENu

Obrázek 6.2: Umístění OPC UA služby v nabídce monitorovací služby

Obrázek 6.3: Obsluha a nastavení OPC UA služby

V OS Linux je možné službu spustit pomocí `systemd`.

```
systemctl start rexopcu
```

Této službě lze nastavit cestu ke konfiguračnímu INI souboru parametrem `CFGFILE` v souboru:

```
/etc/rexcore/rexopcu.conf
```

6.3 OPC UA Klienti

Pro vyzkoušení OPC UA serveru je možné použít některého z veřejně dostupných klientů. I přes přesnou specifikaci se každý klient chová trochu jinak a ne vždy využívá všech možností, které mu server nabízí. V tomto návodu jsme použili klienta `UaExpert` od firmy Unified Automation GmbH a software `myScada`.

U obou klientů bude navíc vysvětleno, jak má vypadat nastavení pro anonymní připojení (obrázek 6.4) a pro připojení pomocí přihlašovacích údajů (obrázek 6.5 a 6.6).

Obrázek 6.4: Nastavení Endpointu bez zabezpečení

Obrázek 6.5: Nastavení přihlašování pomocí přihlašovacích údajů

Obrázek 6.6: Nastavení uživatelské politiky na Endpoint

6.3.1 UaExpert

UaExpert je obecný plně funkční OPC UA klient, který je používán pro testování vyvíjených OPC UA serverů, pro zobrazení dat nebo pro použití pokročilých funkcí ze specifikace OPC UA. Tohoto klienta používá široká veřejnost jako standardizovanou aplikaci.

UaExpert umí tři druhy autentizace, zabezpečené přihlášení, Discovery služby, čtení, zápis a monitorování uzlů, zobrazení uzlů a jejich referencí pomocí stromové struktury, monitorování událostí, spouštění metod, nastavení a mnoho dalšího.

Při prvním spuštění program vyzve ke vygenerování aplikačního certifikátu. Pokud má klient komunikovat se serverem pomocí zabezpečeného připojení, musí být tento certifikát zkopírován do trust složky serveru, například pomocí 'Settings' > 'Manage Certificates' > 'Copy Application Certificate To...' (viz obrázek 6.7) a poté zvolte složku trust OPC UA serveru (tento postup samozřejmě nefunguje, pokud je server na jiném stroji než klient, pak je nutné certifikát zkopírovat ručně). Zkopírovat certifikát serveru do trust složky klienta není nutné. Pokud klient narazí na neznámý certifikát serveru, zeptá se zda mu má věřit. V dialogu pak navíc existuje tlačítko, pomocí něhož je možné zkopírovat certifikát do trust složky klienta a tím zajistit, že příště bude klient serveru věřit.

Obrázek 6.7: UaExpert: Uložení certifikátu do důvěryhodných

Připojení k serveru lze provést pomocí tlačítka plus. Otevře se konfigurace připojení. V záložce 'Advanced' (obrázek 6.8) je možné nastavit Endpoint, zabezpečení a přihlašo-

vací politiku ('Session name' nemá na chod vliv). Pokud je vybrána přihlašovací politika pomocí přihlašovacích údajů, je třeba zadat jméno a heslo uživatele (viz obrázek 6.9). Při přihlašování pomocí certifikátu je třeba zadat certifikát a soukromý klíč.

Obrázek 6.8: UaExpert: Připojení k serveru anonymně

Obrázek 6.9: UaExpert: Připojení k serveru s přihlašovacími údaji

Funkční připojení je znázorněno zapojenou zástrčkou (viz obrázek 6.10). Připojení lze rozpojit (ikonka s přeškrtnutou zástrčkou) a znovu spojit (ikonka se zástrčkou). Změnu zabezpečení připojení a jinou konfiguraci (ikonka s klíčem) lze provést pouze s rozpojeným připojením. Změnu přihlašovací politiky je možné provést za běhu (pomocí ikonky uživatele). Klient může obsluhovat více připojení naráz. Konfiguraci klienta (připojení, monitorované položky apod.) lze uložit a při příštím použití jednoduše nahrát.

Obrázek 6.10: UaExpert: Připojený k serveru

Pro monitorování hodnot uzlů je třeba přidat dokument 'Data Access View' (často je už přítomen) kliknutím na ikonku dokumentu, vybrání položky 'Data Access View' (viz obrázek 6.11) a kliknutím na 'Add'. Monitorované položky je třeba najít ve stromu Adresního prostoru a přetáhnout do prostoru dokumentu (viz obrázek 6.12). Položka se přidá do monitorovacího seznamu a jsou zde vidět pravidelné aktualizace hodnoty (pokud se monitorovaná hodnota mění). Položku lze poté kdykoliv smazat. Do položky v monitorovaném seznamu lze zapsat dvojklikem na hodnotu uzlu a zadáním nové hodnoty (viz obrázek 6.13).

Obrázek 6.11: UaExpert: Přidání monitorování dat

Obrázek 6.12: UaExpert: Monitorování proměnné u1

Obrázek 6.13: UaExpert: Zápis do proměnné u1

Pro monitorování událostí je třeba přidat dokument 'Event View' (obrázek 6.14) a do něj přidat monitorované uzly přetáhnutím ze stromu Adresního prostoru do prostoru 'Configuration' (viz obrázek 6.15). Všechny události uzlu poté ukazují v poli 'Events'. Při označení události se v poli 'Details' objeví detaily události. U OPC UA serveru pro REXYGEN je vhodné monitorovat složku 'Exec', popřípadě objekt 'Server', který je notifikován složkou 'Exec' (zobrazuje i její události).

Obrázek 6.14: UaExpert: Přidání monitorování událostí

Obrázek 6.15: UaExpert: Monitorování událostí složky Exec

UaExpert umí i jednoduché čtení, kdy se při kliknutí na uzel ve stromě Adresního prostoru zobrazí v pravé části informace o uzlu. U hodnot proměnných se zobrazí i jejich hodnota (viz obrázek 6.16). Zápis do proměnné lze provést při dvojkliku na hodnotu value (viz obrázek 6.17).

Obrázek 6.16: UaExpert: Čtení proměnné u1

Obrázek 6.17: UaExpert: Zápis do proměnné u1

UaExpert implementuje i Discovery služby, pomocí nichž zobrazuje všechny dostupné Endpointy registrovaných serverů (obrázek 6.18). Uživateli pak stačí pouze rozbalit seznam příslušného serveru, vybrat jednu z možností, nastavit přihlašovací politiku a připo-

jit se. Klient vždy kontroluje LDS (Local Discovery Server - volně dostupný program), kde jsou zobrazeny všechny servery, které jsou zde zaregistrovány (viz kapitola 3.6). Druhou možností je přidání a prozkoumání vlastního Discovery serveru, například přímo OPC UA serveru pro REXYGEN, který podporuje Discovery služby a poskytuje informace o svých Endpointech.

Obrázek 6.18: UaExpert: Použití Discovery služeb

Pokud nastávají problémy při připojení, zápisu, čtení nebo při čemkoliv jiném, je dobré zkontrolovat logy aplikace, které jsou zobrazeny v dolním panelu (viz obrázek 6.19). Podle nahlášené chyby lze často snadno dohledat zdroj problému.

Obrázek 6.19: UaExpert: Logování akcí

6.3.2 myScada

Program myScada umožňuje komunikovat pomocí OPC UA, vytvořit tagy, které jsou propojené s hodnotami uzlu serveru, a tyto tagy zobrazovat. Na rozdíl od programu UaExpert, myScada nevyužívá všechny možnosti specifikace OPC UA.

Pro použití OPC UA v myScada je třeba v programu myPROJECT designer vytvořit projekt, otevřít záložku spojení, přidat nové spojení a zvolit OPC UA. Otevře se dialog, v němž je možné nastavit spojení s OPC UA serverem (obrázek 6.20).

Obrázek 6.20: mySCADA: Anonymní přihlášení

V další fázi je třeba vytvořit v projektu tag, který bude směřovat na hodnotu některého uzlu na serveru (záložka OPC v dialogu pro vytváření tagů, obrázek 6.21). Hodnotu tohoto tagu lze na závěr využít v zobrazení aplikace (obrázek 6.22). Hotový projekt lze poté nahrát na zařízení a sledovat jeho chod pomocí programu myView.

Obrázek 6.21: mySCADA: Vytvoření tagu z uzlu OPC UA serveru

Obrázek 6.22: mySCADA: Použití tagu v zobrazení

Program myView slouží k zobrazení dat na zařízení. Pokud je použit v zobrazení tag propojený s OPC UA, bude se jeho hodnota pravidelně měnit podle hodnoty v OPC UA serveru (obrázek 6.23). Pokud se přeruší spojení nebo serveru dojdou zdroje, označí zařízení hodnotu v zobrazení červeně (viz obrázek 6.24).

Obrázek 6.23: mySCADA: Zobrazení dat v zařízení

Obrázek 6.24: mySCADA: Zařízení bez dat

Jelikož se myScada neřídí přesně specifikací OPC UA, je nutné upravit server tak, aby se k němu mohl klient připojit. Pro nezabezpečené přihlášení musí mít server Endpoint s koncovou URI '/None/None'. Pro anonymní přihlášení musí být ID přihlašovací politiky '0' (viz [Endpoint:2] a ADMIN_USER_TOKEN_POLICY_ID na obrázku 6.4).

Pro nastavení připojení pomocí přihlašovacích údajů je třeba nastavit ID patřičné politiky na 'UserNameIdentityToken' (obrázek 6.25 a 6.26) a zadat uživatelské jméno a heslo v dialogu pro úpravu spojení (viz obrázek 6.27).

Obrázek 6.25: mySCADA: Nastavení přihlašování pomocí přihlašovacích údajů

Obrázek 6.26: mySCADA: Nastavení uživatelské politiky na Endpoint

Obrázek 6.27: mySCADA: Přihlášení pomocí přihlašovacích údajů

Při práci s myScada je doporučeno **nemířit na OPC UA server pomocí localhostu, nepoužívat zabezpečenou komunikaci a neomezovat zdroje**. Případně zdrojů poskytnout dostatek a nastavit parametr MAX_SESSION_TIMEOUT dostatečně krátký, jinak může dojít k vyčerpání zdrojů a server začne zobrazovat chyby. Chyby připojení se během návrhu nejlépe zjistí při vytváření tagů (viz obrázek ??).

Obrázek 6.28: mySCADA: Chyba připojení

Literatura